

MK 4. PLENUMU 'NUN SAPTADIĞI POLİTİK GÖREVLERİN YAŞAMA
GEÇİRİLMESİNDE AJİTASYON-PROPAGANDA ÇALIŞMALARINDA DİKKATE
ALINMASI GEREKEN TEMEL DİREKTİFLER:

GİRİŞ:

1. TKP'nin bugünkü politik amacı, devrimci sürecin önündeki baş engel olan faşist diktatörlüğe son vermektir. Ulusal demokrasiyi gerçekleştirmektir.
2. İşçi sınıfı ancak bu demokrasi yolunda yürüyerek sosyalist devrimi hazırlayabilir, geniş emekçi kitlelerini eğitebilir, bağlaşıklığa kazanabilir.
3. Devrimci sürecin önündeki baş engeli ortadan kaldırmak, şu anda faşist diktatörlüğe karşı çıkan güçleri birleştirmeyi gerektirir.
4. Söz konusu güçleri birleştirebilmek için, bunların herbirisinin işçi sınıfının ivedi amaçlarına, taleplerine hangi noktalarda yaklaştıklarını bulup çıkartmak gerekir.
5. TKP bu amaçla sol güçlerin sosyalizm perspektifli antiemperyalist, demokratik halk devrimi amacı temelindeki devrimci birliğini genişletmek, derinleştirmek için çalışıyor. Bu aynı zamanda işçi sınıfının ve geniş antiemperyalist demokratik güçlerin demokrasi hareketinde rolünün artması için savaşımdır.

- Öte yandan, TKP, Sol Birlik'in demokrasiyi kazanmayı amaçlayan devrimci programını gerçekleştirmesi için gerekli olan politik çizgiyi olgunlaştırıyor. Burada söz konusu olan sol güçlerin

burjuva reformist, sosyal reformist, dindar ve merkezci politik çevrelerle demokrasi uğrunda diktatörlüğe karşı işbirliğine yönelmesi için gerekli yolun çizilmesidir.

- Bu son derecede karmaşık bir ödevdir. Başlıca problem Sol Birlik'te varolan kendi sağına ve soluna karşı sekterce eğilimlerin ortadan kaldırılmasıdır.

6. Şu anda, sol güçlerin dışında diktatörlüğe karşı legal muhalefet giderek belirginleşen hedeflerde işbirliğine yöneliyor. Bu hedeflerden;

- a) Diktatörlüğe *karşıtlık ve erken seçim istemi*
- b) Batılı anlayışta demokratik hak ve özgürlüklerin tanınması
- c) Anayasa değişikliği;
- d) Çok yönlü gerçekçi, barışçı dış politika anlayışları;
- e) IMF dayatmalarına boyun eğmeme fikri

tüm(sol da içinde) diktatörlük karşıtı güçlerin işbirliği için temel oluşturmaktadır. Bu talepleri her güç ayrı derinlikte savunuyor olmakla birlikte, ileride, bu taleplerin hangi derinlikte gerçekleşeceği o zamanki güçler oranına bağlıdır.

- Yasal muhalefet güçleri homojen değildir.

Yasal muhalefeti oluşturan her parti, kendine özgü amaçlara yöneliyor. Aynı zamanda her bir partinin içinde de, farklı eğilimler güçler yer alıyor.

- Yasal muhalefetin şu anda öne koyduğu demokrasi amacına ulaşması söz konusu partiler arasında ve onların içinde demokrasinin tutarlı taraftarı olan çevrelerin ne ölçüde etkin olacağına bağlı kalıyor. Bu ise, işçi sınıfıyla, komünistlerle, tüm sol güçlerle işbirliğine yönelmeksizin gerçekleşemez. Çünkü, demokrasinin sonuna kadar tutarlı savunucuları ve savaşçıları bu güçlerdir.

- Söz konusu partilerde yer alan sol güçlerle işbirliğine eğilimli çevrelerin etkinliği, bu partilerin bugünkü biçimde ortak

olan kimi talepleri ısrarla savunmaları ve bunları daha da derinleştirmeleri, her şeyden önce sol güçlerin bu sürecin hızlanmasına yardımcı olan esnek bir politika izlemeleriyle olanaklıdır.

(TKP, bugünkü aşamada, sol güçlerin politik gelişmeleri ve yasal muhalefetin daha açık, aktif bir demokrasi savaşı verme yolunda ilerlemesini gerçekten de etkileyebileceğini görüyor.)

- Eğer sol güçler bu görevi yerine getiremezse, burjuva muhalefetinin diktatörlüğe karşı savaşında uzlaşma, antikomünist yönde gerileme kaçınılmaz olacak, demokrasi için savaşımın başarısı ciddi tehlikeye girecek; aynı zamanda sol güçler halkın önüne çıkan tarihsel olanakları kullanamadıkları için tecrit olma durumuyla yüzyüze kalacaklardır.

- Bütün bunlar, sol güçlerle burjuva muhalefet bloku arasında işbirliğinin yalnız olanaklı olmadığını, aynı zamanda her iki taraf için zorunlu olduğunu göstermektedir.

İşte TKP'nin şu andaki ajitasyon-propagandasının içeriğine bu ödevler yön veriyor.

TEMEL GÖREVLER:

1. Mevcut rejimin politik, ekonomik, sosyal, kültürel alanlardaki ulusal çıkarlara ters ve halk düşmanı içyüzünü açığa vurmak parti ajitasyonunun aralıksız ödevidir.

a) Bu alandaki ajitasyon 4. Plenum duyurusunda ve 65. kuruluş yıldönümüne ilişkin kararda vurgulanan dört konu (özetle: af, özgürlükler, ekonomik haklar ve barış sorunu) ile ilişkin gelişmelerin asıl ağırlığı vermeli, bu yolla politik sorunlar geniş yığınların güncel istem ve hareketleriyle bağlanmak, en önce bu taleplere ters gelişmelerle bağlı olarak rejimin içyüzünü açığa çıkarmalıdır. Ayrıca dört konuyla bağlı yığınların her eylemi desteklenmeli, genişletilmelidir.

.../.

b) Mevcut rejimin iki ana dayanağı olan generaller ve IMF ajanı Özal kliğinin kimliği, sınıfsal içyüzü emperyalizmle, tekellerle, mafyayla bağları sergilenmelidir.

Rejimin içyüzünü açığa vurmaya engel olan demagojik, öyalayıcı görüşler çürütülmelidir. Burada sözkonusu olan:

a) Özal hükümetinin sürekli olarak 3 ya da 5 yıl sonra durumun düzeleceğine dair yalanlarını açığa çıkartmak;

b) Şu anda mevcut durumun "geçici" olduğu, ağır ağır demokrasîye gidildiği yolundaki önyargıları çürütmek;

c) Bir parlamentonun varolması, seçimlerin yapılması, burjuva partilerine lăgalite sağlanması ve sıkıyönetimin giderek kaldırılması gibi olgulara rağmen generallerin erkteki belirleyici rolünün sürdüğünü, faşist kurum ve uygulamaları sergilemek;

d) Öte yandan, kimi zaman sözde hükümet tarafından da açığa vurulan rüşvet, işkence vs. gibi olguları, rejimin çürümesinin kanıtları olarak kullanmaktadır.

2. Ajitasyonumuz, yalnız bugünkü durumu teşhirle yetinmemeli, aynı zamanda Türkiye'yi, ulusun ezici çoğunluğunu, emekçileri ve işçi sınıfını bekleyen tehlikeleri, geleceğe yönelik halk düşmanı, barış düşmanı planları açığa vurmalıdır.

Ajitasyonumuzun bu görevi yerine getirmesi için;

- Ekonomik bunalımın derinleşmesi ve muhtemel gelişmeler;
- Reagancı dış politikanın Türkiye'ye ilişkin planları ve yarattığı tehlikeler;

- Sınıf çelişkilerinin keskinleşmesi ve yığınlarda hoşnutsuzluğun artması karşısında Evren-Özal kliğinin duyduğu korku ve bu korkunun yarattığı saldırgan eğilimler, rejimin terörist politikasının tırmanma tehlikesi;

ele alınmalı, rejimin karşısında her türlü apolitik, içi kof

iyimserlik ve eylemsizlik, beklemek şeklindeki tutumlara karşı ülkenin geleceğinden duyduğumuz derin kaygı yurtseverlik temelinde dile getirilmelidir. Bununla bağlı olarak yasal kuruluşların mitingler vb. eylemler düzenleme girişimleri, erken seçim istemleri desteklenmeli, bu eylemlere geniş yığinsal katılım sağlanması teşvik edilmelidir.

3. Mevcut rejime yalnızca komünistlerin ve sol çevrelerin karşı çıktığı yolundaki antikomünist cunta-hükümet propagandasını çürütmek ajitasyonumuzun en önemli görevlerinden biridir.

Bu amaçla, 1. ve 2. nolu maddelerde dile getirilen teşhir etme çalışması, her fırsatta komünist olmayan çevrelerin benzer alandaki eleştirileriyle, görüşleriyle güçlendirilmelidir. Bu alanda yalnız diktatörlük karşıklarının sözlerinden değil, düşman kampın içinde ortaya çıkan kimi çelişkilerin sonucunda şu ya da bu rejim yanlısının itiraflarından da yararlanılmalıdır.

(Diktatörlük karşıtının görüşünden yararlanırken: "...falancanın da haklı olarak belirttiği gibi..." demek; düşmanın sözünden yararlanırken ise; "...falancanın bile itiraf etmek zorunda kaldığı gibi..." demek yararlı olur.)

4. Ajitasyonumuz, yalnızca şu andaki durumu ve gelecekteki tehlikeleri sergilemekle yetinmemeli, yalnızca neye karşı olduğumuzu değil, nelerden yana olduğumuzu, bunalımın nasıl çözülebileceğini de dile getirmelidir.

Şu anda;

- a) Emperyalizmden ekonomik bağımsızlık ;
  - b) Antitekel önlemler ve endüstrileşme;
  - c) Barışçı dış politika ve silah harcamalarının azatılması;
- gibi, işsizliğe, enflasyona, savaş tehlikesine, ahlaksal yozlaşmaya çare olacak temel sorunların çözümüne ilişkin alternatif planların

propagandası yalnızca bir tek koşulla gerçekçi olabilir: Türkiye-
de ulusal nitelik taşıyan bir demokrasinin var olması ön koşuluy-
la bağlandığı takdirde!...

Ajitasyonumuz, Türkiye'de ulusal nitelikli bir demokrasinin
zorunluğunu aralıksız yaymakla görevlidir. Bunalımın aşılmasının
ön koşulu olarak demokrasinin zorunluğunu vurgulamalı ve kanıt-
lamalıdır.

5. Ajitasyonumuz ulusal demokrasinin zorunluğunu basma kalıp anlat-
malı, bunu, demokrasi hedefine ulaşmanın somut görevleriyle bağla-
malıdır. Yani:

a) Kitlelerin örgütlenmesi, birleşmesi, eyleme yönelmesini
sağlama, onları kendi deneyleri temelinde eğitime göreviyle,

b) Ulusal demokrasinin önündeki temel engel olan faşist rejime
karşı tüm güçlerle işbirliğini, ortak noktaları ön plana çıkartarak
sağlama göreviyle,

organik şekilde birleştirmelidir.

6. Şu anda kitleler giderek faşist rejimden yüz çeviriyor, nedir
ki onların çoğunluğu geçici bir süre için burjuva muhalefete
yaklaşıyor. Ajitator, bu gelişmeyi her türlü sübjektivizmden
uzak olarak görmeli ve kitlelerin rejimden kopmasına yardımcı
olmalı, aynı zamanda burjuva muhalefetine yönelen kitleler arasın-
da somut talepler için eyleme geçme isteği yaratmalıdır. Kitlele-
rin sola yönelme sürecini hızlandırmanın temel koşulu, onların
somut talepler için eyleme atılmalarıdır. İşçi sınıfı ancak eylem
içinde kendi komünist öncüsünü tanıyabilir ve diğer demokratik
güçlere öncülük etmeyi öğrenebilir.

7. Şu anda diktatörlük karşıtı güçler, başlıca iki grup halinde
bloklanmışlardır:

Birincisi, temelini Sol Birlik'in oluşturduğu sol güçlerdir.

İkincisi, SODEP, DYP ve RP'nin oluşturduğu sosyal reformist, merkez sağ ve dinci hareketin fiili işbirliğidir.

Şu anda hareketimizin önünde yepyeni bir aşama ortaya çıkmıştır. Yasal muhalefetin artık rejime potansiyel olarak değil, fiilen karşı koyması ve bu muhalefetin arasında işbirliği fikrinin giderek olgunlaşması, sol güçlerle yasal muhalefet partileri arasında diyalogu güçlendirme ve demokrasi için geniş antidiktatörlük işbirliğini gerçekleştirme ödevini artık ü aktüel ve gerçekçi bir ödev düzeyine getirmiştir. Parti ajitasyonu, kitleler arasında sol güçlerle, yasal muhalefet arasında işbirliğinin olanaklı ve zorunlu olduğu fikrini yaymalıdır.

8. Diktatörlük karşıtı öteki güçlerle diyalog politikamız şimdi çok daha önem kazanmaktadır. Diyalogu yaşama geçirmenin olanakları artmaktadır. Diyalog da ideolojik savaşımın, kendi görüşlerimizi yaygınlaştırmanın bir aracıdır. Başdüşmana karşı yürütülen savaşımın farkı, yapıcı yol gösterici, yakınlaşmayı amaçlayıcı bir karakter taşımasıdır. Diyalog, ortak noktaların öne çıkarılmasıdır ve bu ortak noktalar üzerinde bir mutabakat sağlanmasını, böylece en geniş yığınların bu ortak hedefler çevresinde başdüşmana karşı birleşmesini amaçlar. Gerek SODEP gerekse DYP ve RP bugün düne oranla bizimle daha çok ortak noktaya sahiptir. Yeni ve önemli olan budur. Diyalog olanaklarını artıran budur.

9. Diyalog yalnızca parti merkezinin açıklama ve çağrılar yapması, parti merkez organlarının ortak noktaları ele alması tartışması vb. aracılığıyla yürütülemez. Bağlaşıklık yapmak istediğimiz güçlerle diyalogu bütün parti örgüt ve üyelerinin yığınlar içindeki çalışmalarında yerine getirmeleri bir görevdir.

Daha geniş yığınlarla bağlanmak, daha geniş yığınları demokrasi savaşımında aktifleştirmek, demokrasi hareketini genişletmek ve derinleştirmek için bir araçtır. Yığınlar içindeki parti örgütlerinin diyalog için olanakları çok fazladır. Bu olanaklar değerlendirilmelidir.

10. Diyalog politikasını başarıyla uygulamak için, öteki demokrasi güçlerinin gerek merkezi olarak gerekse yerel düzeyde bizim politik hedef ve yaklaşımlarımızla uyum içinde olan her tutumlarına sahip çıkmak, bunları desteklemek, bu ortak hedef ya da görüş için birlikte ortak adım atmak için çalışmak gerekir. Ayrıldığı-mız noktaların ortak eylem için bir engel olmamasını sağlamak bizim görevimizdir. Düne oranla bugün daha geniş çevrelerin kendi deneyleri temelinde ortak çözümlere ulaşmakta olması, bizim baştan beri savunduğumuz görüşlerin şimdi daha geniş çevrelerce benimsenmekte olması, diyalog politikamız yoluyla çok daha geniş güçlerle eylem içinde birleşmenin olanaklı olduğunu gösteriyor.

11. Bizim bir görevimiz de öteki demokrasi güçlerini, onların tabanlarını eğitmek, ilerletmeye çalışmaktır. Son gelişmeler bu konuda da olanaklarımızı artırmaktadır. Onuncu maddede getirilenlere dikkat etmeyi unutmadan, şimdi biz gerek DYP'nin ve RP'nin, gerek SODEP'in rejime karşı daha tutarlı tavır almalarını sağlamak için çalışmalıyız. Bunun için gene ortak noktalardan yola çıkmak gerekir.

Şimdi iki temel, çok önemli ortak nokta belirginleşmiştir. Birincisi, demokratik bir rejimde ordunun politikaya müdahale etmemesi gerektiği fikridir. Örneğin, DYP bu görüşü "biz militarizme karşıyız" sözleriyle dile getiriyor. İkincisi, Anayasanın antidemokratik olduğu görüşüdür. Bunlar bizim de görüşlerimizdir.

Elbette burjuva partilerinin ordu konusundaki görüşleri ve demokratik anayasa anlayışları bizden çok farklıdır. Ama önemli olan bu ortak yaklaşımlardan çıkararak kendi görüşlerimizi yapıcı bir biçimde tartışmaya sokabilmektir. Bunun için, militarizme karşı çıkanlara hak vermeli, militarizm olgusundan yola çıkarak militarizmin kaynağı olan ABD emperyalizminin Türkiye'deki varlığını tartışma konusu yapmaya çalışmalıyız. Anayasanın demokratik olduğu saptamasına hak vererek, demokratik bir anayasanın nasıl olması gerektiğini açıklamalıyız. Önümüzdeki dönemde politik savaşımın içeriğini derinleştirmek için tutacağımız iki ana halka bunlardır: Militarizm ile ABD emperyalizminin Türkiye'deki çok yönlü varlığının bağına göstermek, demokratik bir anayasanın nasıl olması gerektiğini savunmak. Bunları başarmak politik savaşıma büyük ve kalıcı bir derinlik kazandıracaktır.

12. Öteki demokrasi güçlerini bugünkü aşamada demokrasi sorununa bizden farklı yaklaştıkları için değil, rejimle, onun ardındaki güçlerle, antikomünizmle uzlaştıkları yerlerde ve böylece kendi açıklamaları ile çeliştikleri yerlerde doğrudan eleştireceğiz. Bu durumda da gene yapıcı bir yaklaşımla, bu tutumlarıyla kendilerine zarar verdiklerini göstereceğiz.

13. Ulusal demokrasi konusunda parti programında, plenum raporlarında ve özellikle 4. Plenum Raporu'nda yer alan açıklamalar ve önümüzdeki dönemde parti merkez organlarında yayınlanacak yazılar temel alınmalıdır. Bütün dikkat propagandada ulusal demokrasinin bugünkü rejime gerçekçi bir alternatif, halkın özlem duyduğu alternatif olduğunu kanıtlamaya verilmelidir.

14. TKP'nin yanısıra Sol Birlik'in de propagandası yapılmalıdır. Bu propaganda öteki sol güçlere ve sosyal demokratlara yöneltilme-

lidir. Amaç öteki sol güçlerde ve sosyal demokratlarda Sol Birlik hakkındaki önyargıların etkisizleştirilmesi olmalıdır. Burada da yöntem bunlarla Sol Birlik arasındaki ortak noktaların öne çıkarılması olmalıdır.

15. İşçilere ve sendikalara yönelik ajitasyon-propaganda da, onların ekonomik ve demokratik hakları için daha aktif savaşıma yöneltmeye çalışmalıyız. Bunun yanısıra onlara demokrasi savaşımındaki kendi rollerini açıklamaya da büyük ağırlık vermeliyiz. Demokrasi olmadan işçi haklarının kazanılamayacağı ve işçiler ve sendikalar öne atılmadan özlenen demokrasinin kazanılamayacağı anlatılmalıdır.

İşçiler sorunlarının ancak sosyalizmde kesin olarak çözülebileceğini bilmelidir. "Sol" görüşlerin etkisi altındaki işçiler, demokrasi için savaşılmadan sosyalizmin gerçekleşmeyeceğini bilmezler. Reformist görüşlerin etkisi altındaki işçiler, işçi sınıfına savaşmadan hiçbir hakkın verilmeyeceğini bilmelidirler. DYP, RP'nin etkisi altındaki işçiler, öteki işçilerle birleşmeden hiçbir hak elde edemeyeceklerini bilmelidirler.

İşçileri ve sendikacıları ekonomik ve demokratik haklar için bugünden herşeyi göze alarak savaşmaya yönlendirmeliyiz. Yeni KİT sözleşmeleri, OECD ve İMF'nin "ücretleri düşürün, KİT'leri elden çıkarın, işçi tasfiye edin" dayatmaları bunun olanaklarını daha da artırıyor.

Türk-İş yönetimine vb. sendikacılara karşı tutum, onları şimdiye kadar işçiden yana aldıkları kararlarına, yaptıkları açıklamaları uygulamaya zorlamak olmalıdır. Türk-İş hem sendikal yasaların, hem de anayasanın değişmesini, demokrasi istiyor, hükümetin uygulamalarını protesto ediyor. Bunlar için birşey yapmaya zorlamak ana ilke olmalıdır. Yapmadıklarında, eksik yaptıklarında niçin yapmadıklarını sormalı ve öneriler getirmeliyiz.

Bütün sorun tabanı oyalama taktiklerini boşa çıkarmaktır.

Türk-İş ve bağlı sendikaların bütün muhalif partiler , DYP ve SODEP karşısında bir bütün olarak davranmasını sağlamak, partilere göre bölünmesini önlemek zorunludur. Bizim politikamız: Türk-İş'in bütün rejim karşıtlarını, rejim karşıtı eylemlerde desteklemesi ve onları işçilerin talepleri için çaba göstermeye zorlamasıdır. Türk-İş partilerden bağımsız, işçi haklarına bağlı olmalıdır. Öteki partiler de bizim yaptığımız gibi işçi haklarını savunmalı, bunların kazanılması için çaba harcamalıdır. Türk-İş içinde faşistler dışında kalanlara karşı politik ayırım yapılmamalı, faşist olmayan bütün sendikacılar işçi hakları ve demokrasi temelinde birleşmelidirler. Bu sendikal demokrasiyi de güçlendirecektir.

Türk-İş öteki demokrasi güçleri ve DISK yöneticileri üzerindeki baskılara karşı çıkmaya zorlanmalıdır.

Bizim bu görüşlerimize uygun davrandığında, sendikal hareketin, geleceğin demokratik Türkiye'sinde ağırlıklı bir yer elde edebileceği ve antifaşist bir kale olacağı anlatılmalıdır.

16. Gençliğin güncel istemleri için savaşımlı yükseltilmelidir.

En geniş gençlik yığınlarının bu savaşıma kazanılması için çalışılmalıdır.

Gençlik için demokratik örgütlenme hakkı daha geniş propaganda edilmelidir.

Özerk demokratik üniversite için gençliğin, öğretim üyelerinin ve genel olarak aydınların birliği için çalışılmalıdır.

Yasal muhalefet partilerinin gençliğin sorunlarına daha çok sahip çıkması için çalışılmalıdır. SODEP'in gençliğe sahip çıkan tutumları desteklenmelidir. Gençlik içinde sol sekte tutumlara karşı uyanık olunmalıdır. Oluşan ve önümüzdeki dönemde daha da artacak olan yasal platformlarda gençliğin görüşlerini savunmak için

her girişim yapılmalıdır. İlegal yürütülen gençlik içindeki propa-
gandanın yanısıra, şimdi legal platformlarda gençliğin görüşlerini
yaymanın olanakları artmaktadır. Bunlar değerlendirilmelidir.

17. Aydınların, bütün öteki konulardaki görüşleri ne olursa olsun
demokrasi doğrultusundaki her çıkışı desteklenmelidir. Aydınların
işçi hakları ve gençlik sorunlarına daha çok sahip çıkmaları için
çalışılmalıdır. Aydınlar arasında kendi rollerinin ne olduğu
doğrultusunda yürüyen tartışmalara, biz, demokrasi-barış-bağımsız-
lık için, azıcık da olsa, sesini yükselten her aydını vargücümüzle
destekleyerek katılmalıyız. Eğer aydınlar kendi aralarındaki bir-
liklerini güçlendirirlerse, ikincil konulardaki tartışmalarla
bölünmezlerse, örgütlenmek için çalışırlarsa, toplumda çok daha
olumlu bir rol oynayabilirler. Aydını halkla birleştirecek olan
onun halkın bu temel istemlerine vargücüyle sahip çıkmasıdır.
Kimi sol çevrelerin aydınları hor gören, küçümseyen, onları pasif-
likle suçlayan yaklaşımları zararlıdır. Bunların kimi aydınların
kendilerine öncü rol biçmesinden telaşa kapılmaları da anlamsızdır.
Sol güçlerin aydınları kendilerine bir rakip olarak değil, demok-
rasi savaşımına daha aktif katılabilecek bir güç olarak görmesi
gerekir. Aydınları bugün en çok ilgilendiren sorunlar, düşünce
özgürlüğü, genel af, barış, özerk üniversite sorunlarıdır. Biz
bu sorunların çözümünün ne kadar tutarlı ve içten yandaşı olursak,
aydınlar da o kadar işçi hareketinin yandaşı olacaklardır.

18. Sol kesimlere yönelik propagandamız başlıca solcuların demokra-
si savaşımında oynaması gereken rolü açıklamak olmalıdır. "Sol"
oportünist görüşler, devrime ulaşmak için demokrasi savaşımının
önemini kavramıyorlar. Ancak solun kendiliğinden oluşacak bir
devrimci durumda işlevi olacak sanıyorlar.

Sağ oportünist görüşler ise demokrasinin burjuvazi eliyle

getirileceğini var sayıyorlar. Solun birşey yapabileceğine inanmıyorlar.

Her ikisi de eylemsizlikte birleşiyor. Bu görüşlere karşı solun eylemsizlikten yalnızca zarar göreceği; yalıtlanacağı anlatılmalı, genel olarak solculara güven aşılanmalıdır. Bizim politikamıza karşı çıkanlara usanmadan politikamızın marksist-leninist temelleri açıklanmalıdır. Solcularla olan her tartışmamızı bugünün politik savaşım konularına yönlendirmeliyiz !

Kimi çevrelerin legal dergi ve gazetelerde sola " pluralist, çoğulcu sosyalizm" anlayışını aşılama çabaları, bunun demokrasinin bir gereği gibi göstermelerine karşı çıkılmalıdır. Biz toplumun demokratikleştirmek istiyoruz. Sol zaten en demokratik güçtür. Sosyalizm ve ena ulaşmanın yolu zaten demokratiktir. Sol burjuvaziye kendini kabul ettireceğim diye ilkesel görüşlerinden taviz verecek değildir. Tersine burjuvazi' demokrasiyeye bağlı olmaya çağırma, zorlamalıdır.

Türkiye'nin koşulları son derece karmaşıktır ve yakın gelecekte, faşizm yıkılsa bile, toplumsal oturmamışlığın, çok yapıllığının derin ekonomik bunalımın koşullandırdığı toplumsal ve politik çelişkiler keskinliğini sürdürecektir. O nedenle, ancak solun güçlü, aktif olması birçok şeyi belirleyecektir. Sol daha güçlenmezse, Türkiye hiçbir zaman halkın istediği gibi istikrarlı bir gelişme yoluna koyulamaz. Güçlenmenin ise bugünden olanakları vardır. Yarını beklemeye gerek yok ! Bunu her solcuya kavratmalıyız.

19. Günlük ajitasyonumuzda halkın yaşam düzeyinin yükseltilmesinin zorunluluğunu sürekli açıklamalıyız. Bu bizim burjuva muhalefetle ayrıldığımız temel bir noktadır. Halkın yaşam düzeyinin yükseltilmesi, ancak oligarşinin ve emperyalizmin sömürüsüne karşı önlem alınırsa olanaklı olur. Halk bu isteme ne kadar hararetle sahip çıkarsa, burjuvazinin onu kandırması o kadar güçleşecektir!

"Bunalımın yükünü taşımaya son! Parababalarının kemerleri sıkılma-

lıdır. Emekçi nefes almalıdır" görüşü öne çıkarılmalıdır.

20. Antikomünist propagandaya karşı savaşımı güçlendirmeliyiz. Antikomünizme karşı savaşım en başta Evren-Özal yönetiminin ve onu destekleyen basının antikomünizmine karşı savaşımıdır. Bunların partimize karşı yönelttiği ya da ^{Sovyetler Birliği'ne} karşı yönelttiği saldırıları tersine çevirerek, atak bir tutumla açığa vurmaliyiz. Her anti-TKP çakışlarını : TKP'nin gerçekte ne olduğunu açıklayan ve onların anti-ulusal, halk düşmanı yüzünü açığa vuran bir araç olarak kullanmalıyız. Rejimin antikomünizminin öteki demokrasi güçlerini de hedef aldığı kanıtlanmaya, demokrasi güçlerini bölmeyi amaçladığına göstermeye özel bir dikkat vermeliyiz. Şimdi Özal'ın DİSK ve Barış Derneği yöneticilerine antikomünist saldırısına, Günaydın'ın Dikerdem'in oğlu konusundaki antikomünist yayınına karşı SODEP'in ve hatta DYP'nin karşı çakmaları, bu konuda olanaklarımızı artırmaktadır. Bu eğilimler desteklenmeli, derinleştirilmeye çalışılmalıdır.

TKP'nin özgür olması gerektiği sürekli bir propaganda konusudur. TKP'nin ne yaptığı , niçin yasaklı tutulduğu açıklanmalıdır. Bugün demokrasi geleneği zayıf deniliyor. Ama 60 yıllık cumhuriyet tarihinin tek ortak özelliği TKP'nin sürekli yasak tutulması olmuştur.

TKP'nin özgür olması gerektiğini bugünkü aşamada DYP ve SODEP'e kabul ettirmeye çalışmak bu konuda bunlarla polemiğe girmek, bunu kışkırtmak doğru değildir. Henüz olgunlaşmamış bir konuyu tartışmaya getirmek, yalnızca bu partileri TKP'ye niçin karşı olduklarını açıklamaya yöneltir. Elbette irademiz dışında bu tür açıklamalarla karşılaşırsak, bu tür görüşlerin yanlışlığı ve demokrasi hareketine verdiği zararı kanıtlamak temelinde gereken yanıtı vermeliyiz.

Bu durumda da yöntem DYP yada SODEP'den antikomünist tutum alan kişi ile polemik olmalı, onun tutumunun partisinin demokrasiye ilişkin somut açıklamaları ile çeliştiği ve partisine zarar verdiği kanıtlanmalıdır. Yapıcı tutum alınmalıdır.

Biz kimseden TKP'yi serbest bırakmasını istemiyoruz. Bizim istediğimiz, demokrasi isteyen herkesin; 1) işçi haklarının eksiksiz gerçekleşmesini 2) düşünce özgürlüğünün eksiksiz gerçekleşmesini (bu ise 141-142 varken olmaz) savunmasıdır. Bu yığınların çıkarları için, ülkenin demokratikleşmesi için gereklidir. Böyle özgürlük koşullarında yığınlar TKP'nin ne olması gerektiğine karar verecekler, onun serbest çalışmasını kimse engelleyemeyecektir.

21. Kürt sorununda ana dikkati baskılara sergilemeye ve iki halkın birliğinin zorunlu olduğunu açıklamaya vermeliyiz. Bugünkü aşamada gerek Kürt ulusal güçlerine, gerekse Türk demokratlarına bunu kavratmak belirleyici önem taşıyor. Bunun için Türk demokratlarını kendi haklı davalarına kazanmak için çaba göstermelidirler. Kürt'lerin demokratik haklarını faşist rejime karşı savunmalıdırlar. Onu Kürt'leri tanımadığı, ezdiği için mahkûm etmelidirler.

Türk demokratları Kürt'lerin varlığını kabul etmelidirler. Bunu inkar etmek, sessiz kalmak, yalnızca rejimin baskılarını onaylamak oluyor, Kürt halkının Türk demokrasi güçlerine güven duymamasını getiriyor. Türk demokratları Kürt halkının varlığını kabul etmezlerse, bu halkla demokrasi için birleşmeyi savunamazlarsa, demokrasi savaşımına gereken katkıyı yapamazlar.

Gerek Türk demokratları, gerekse Kürt ulusal hareketi bizim bağlaşığımızdır. Biz biriyle bağlaşıklığı ötekinin önüne koymadan, her ikisini de demokrasi savaşımına kazanmaya çalışarak, yapıcı bir yaklaşımla, her ikisini de yukarıdaki anlamda eğitmek için çalışmalıyız.